סו א מיי' פ"י מהל' שבועות הל' ג:

[נ"ל נר' עקיבא]

סו ב מיי' שם הל' ד:

סח ג ד מיי' פ"ג מהל' שלומין הל' ו' סמג עשין סב טוש"ע מ"מ סי' קכג סעיף ח:

סט ה מיי' פ"ט מהל' שבועות הל' ג:

רבינו חננאל

שהוציא פלוני שם רע על בתי חייב אם הודה מעצמו פטור. ופרקינן הא מני ר' אלעזר בר' שמעון היא דאמר יבואו עדים ויעידו והכי קאמר לא משכחת לה דהודה מעצמו דפטור אלא היכא דליכא עדים כלל: מתני' משביע אני עליכם אם לא תבואו ותעידו. שאני כהן שאני לוי שאיני בן גרושה כו' גמ' ואקשינן מעמא דמשביעין דאיש פלוני כהן הא הם שבועה עדים להעיד כי סנה לפלוני ביר פלוני חייבין ותתני עד ששימעו מפי התובע. ואוקמה שמואל והאמרי נהרדעאי לא כת בינן אורכתא אמסלטלי. ופרקינן הני מילי דכפריה. אבל היכא דלא כפריה כתבינן וזו השמועה עוד במרובה: ת"ר מנין שאין הכתוב מדבר שחייבין קרבן על שבועת העדות אלא בתביעת ממון. נאמר כאן אויים שנאמר והוא עד או ראה או ידע ונאמר להלן בשבועת הפקדון אויים. או בתשומת יד או בגזל או עשק את עמיתו. מה להלן בפקדון אינו מדבר אלא בתביעת ממון אף אויים שבשבועת העדות אינו אלא בתביעת ממון אויי רוצח יוכיחו דכתי' או באיבה הכהו ויומות או השליך עליו כל כלי וגו' או בכל אבן וגו' שהן בלא תביעת ממון ודהינן אויי רוצח אין בהם שבועה אבל אויי העדות ואויי הפקדון יש בהן שבועה: והא סוטה דכתיב בה אויין שנאמר או עבר עליו רוח קנאה כו' ויש עמהן שבועה ומדברים שלא בתביעת ממון כו'

נוסח מבנה

◇ נדעות תנא"מ מהו האקוד שבועת שבועת הדעות אינו אלא בתביעת ממון

△ (מדקה) תשובות

▽ קושיות

שהוציא איש פלוני שם רע על בתי חייבין הודה מפי עצמו פטור הא מני ר' אלעזר בר' שמעון היא דאמר יבואו עדים ויעידו ואימא סיפא הודה מעצמו פטור אתאן לרבנן בולה ר' אלעזר בר' שמעון היא וה"ק לא משכחת לה הודה מפי עצמו דפטור אלא היכא דליכא עדים כלל והודה מעצמו: מתני' אמשביע אני עליכם אם לא תבואו ותעידו שאני כהן, שאני לוי, שאני בן גרושה, שאני בן חלוצה, שאיש פלוני כהן, שאיש פלוני לוי, שאינו בן גרושה, שאינו בן חלוצה, שאנס איש פלוני את בתו, ופתה את בתו, ושחבל בי בני, ושחבל בי חבירי, שהדליק גדישי בשבת הרי אלו פטורין: גמ' טעמא דאיש פלוני כהן, דאיש פלוני לוי הא מנה לפלוני ביד פלוני-חייבין הא קתני סיפא עד שישמעו מפי התובע? אמר שמואל בבא בהרשאה, והאמרי נהרדעי לא כתבינן אורכתא אמסלטלי? ה"מ היכא דכפריה אבל לא כפריה כתבינן. ת"ר מנין שאין הכתוב מדבר אלא בתביעת ממון? אלעזר אומר נאמר כאן אויין ונאמר להלן אויין מה להלן אינו מדבר אלא בתביעת ממון אף כאן אינו מדבר אלא בתביעת ממון, אויין דרוצח יוכיחו שהן אויין ומדברים שלא בתביעת ממון, אויין שיש עמהן שבועה מאויין שיש עמהן שבועה ואל יוכיחו אויין דרוצח שאין עמהן שבועה אויין דסוטה יוכיחו שהן אויין ויש עמהן שבועה ומדברים שלא בתביעת ממון, אויין שיש עמהן שבועה ואין עמהן כהן מאויין שיש עמהן שבועה ואין עמהן כהן ואל יוכיחו אויין דרוצח שאין עמהן שבועה ואל יוכיחו אויין דסוטה שאע"פ שיש עמהן שבועה יש עמהן כהן אומר והיה כי יאשם לאחת מאלה יש מאלה שהוא חייב ויש מאלה שהוא פטור הא כיצד: תבעו ממון חייב, ד"א פטור אומר הרי הוא אומר ר' יוסי הגלילי והוא עד או ראה או ידע בעדות המתקיימת בראיה בלא ידיעה, ובידיעה בלא ראיה הכתוב מדבר, ראיה בלא ידיעה כיצד: מנה מניתי לך בפני פלוני ופלוני, יבואו פלוני ופלוני ויעידו זו היא ראיה בלא ידיעה, ידיעה בלא ראיה כיצד מנה הודיתה לי בפני פלוני ופלוני, יבואו פלוני ופלוני ויעידו זו היא ידיעה בלא ראיה אומר חייב כאן וחייב בפקדון מה להלן אינו מדבר אלא בתביעת ממון אף כאן אינו מדבר אלא בתביעת ממון נעוב ק"ו: מה פקדון שעשה בו נשים כאנשים קרובים כרחוקים פסולים כבשרים וחייב על כל

שמשביע אני עליכם אם לא תבואו ותעידו. שאני כהן שאני לוי שאיני בן גרושה כו' גמ' ואקשינן מעמא דמשביעין דאיש פלוני כהן הא הם שבועה עדים להעיד כי סנה לפלוני ביר פלוני חייבין ותתני עד ששימעו מפי התובע. ואוקמה שמואל והאמרי נהרדעאי לא כת בינן אורכתא אמסלטלי. ופרקינן הני מילי דכפריה. אבל היכא דלא כפריה כתבינן וזו השמועה עוד במרובה: ת"ר מנין שאין הכתוב מדבר שחייבין קרבן על שבועת העדות אלא בתביעת ממון. נאמר כאן אויים שנאמר והוא עד או ראה או ידע ונאמר להלן בשבועת הפקדון אויים. או בתשומת יד או בגזל או עשק את עמיתו. מה להלן בפקדון אינו מדבר אלא בתביעת ממון אף אויים שבשבועת העדות אינו אלא בתביעת ממון אויי רוצח יוכיחו דכתי' או באיבה הכהו ויומות או השליך עליו כל כלי וגו' או בכל אבן וגו' שהן בלא תביעת ממון ודהינן אויי רוצח אין בהם שבועה אבל אויי העדות ואויי הפקדון יש בהן שבועה: והא סוטה דכתיב בה אויין שנאמר או עבר עליו רוח קנאה כו' ויש עמהן שבועה ומדברים שלא בתביעת ממון כו'

[נ"ל נב"ק ע.]

רש"ל מ"ז

[וכב"ק ע. סלריכו הוס' נזס]

אויין סוטה יוכיחו. דעיקר לא אתי להפסידה כתובתה אלא להשקותה: מושבע

[נ"ל ושהרליק וכ"ל במשנה במשניות]

[נקמן לה.]

[נקמן לה.]

[נ"ל דף ע. בכורות דף מט.]

[כ"ק עה.]

הגהות הב"ח

(א) תוס' [נע"ל] ד"ה ושאנס וכו' לשלומי לה בתמיה ונראה: (ב) בא"ד דסיפא אשמעי'. נ"ב ולכא לאקשויי ריש למה ליה דאיכא למימר לא זו אף זו קתני אך קשה אמאי פריך מדקתני סיפא עד שישמעו מפי התובע נופה ס"ל לאקשויי וי"ל דיתא ליה לאקשויי מסיפא דתני בה בהדיא עד שישמעו מפי התובע.

גליון השס"ם

תוס' ד"ה היכא וכו' דקרקע אינה נגזלת וכמ"ד המשביע עדי קרקע חייב. תמיה לי הא מדמ כולר דלמ"ד אין קרקע נגזלת דדרים בלני ופרטי ס"ל כולה דהמשביע עדי קרקע פטור ולע"ג:

[ל"ל נב"ק ע.]

רש"ל מ"ז

[נקמן לה.]

[נ"ל נב"ק ע.]

[נ"ל נב"ק ע.]

[נ"ל נב"ק ע